

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-מפנין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב אשי מתני הכי.	מר זוטרא מתני הכי: אמר רב יהודה אמר שמואל:										■	קכט.
חיה כל זמן שהקבר פתוח, בין אמרה צריכה אני ובין אמרה אין צריכה אני - מחללין עליה את השבת. נסתם הקבר, אמרה צריכה אני - מחללין עליה את השבת לא אמרה צריכה אני - אין מחללין עליה את השבת.	רבינא למרימר:										^	קכט.
מר זוטרא מתני לקולא, ורב אשי מתני לחומרא, הלכתא כמאן?	אמר ליה: [מרימר]										!	קכט.
הלכה כמר זוטרא, ספק נפשות להקל.	מאימתי פתיחת הקבר?										^	קכט.
משעה שתשב על המשבר.	אביי:										!	קכט.
משעה שהדם שותת ויורד.	רב הונא בריה דרב יהושע:										!	קכט.
משעה שהברותיה נושאות אותה באגפיה.	ואמרי לה:										!	קכט.
עד מתי פתיחת הקבר?	אביי:										!	קכט.
שלשה ימים.	רבא אמר משמיה דרב יהודה:										!	קכט.
שבעה.	ואמרי לה:										!	קכט.
שלשים.	אמרי נהרדעי:										■	קכט.
חיה שלשה, שבעה ושלשים.	שלשה, בין אמרה צריכה אני ובין אמרה לא צריכה אני - מחללין עליה את השבת.										■	קכט.
שבעה, אמרה צריכה אני - מחללין עליה את השבת, אמרה לא צריכה אני - אין מחללין עליה את השבת.	שבעה, אמרו המנונא, דאמר רב המנונא:										■	קכט.
שלשים, אפילו אמרה צריכה אני - אין מחללין עליה את השבת, אבל עושין על ידי ארמאי.	רב יהודה אמר שמואל:										■	קכט.
כל צרכי חולה נעשין על ידי ארמאי בשבת.	לחיה שלשים יום.										^	קכט.
דבר שאין בו סכנה - אומר לנכרי ועושה.	נהרדעי:										!	קכט.
לחיה שלשים יום.	רבא:										■	קכט.
למאי הלכתא?	לא אמרן אלא שאין בעלה עמה, אבל בעלה עמה - בעלה מחממה.										○	קכט.
למאי הלכתא?	כי הא דברתיה דרב חסדא טבלה בגו תלתין יומין שלא בפני בעלה ואצטניא, ואמטוי לערסה בתריה דרבא לפומבדיתא.										○	קכט.
למאי הלכתא?	רב יהודה אמר שמואל:										■	קכט.
למאי הלכתא?	עושין מדורה לחיה בשבת										■	קכט.
למאי הלכתא?	לחיה - אין, לחולה - לא. בימות הגשמים - אין, בימות החמה - לא.										■	קכט.
למאי הלכתא?	אימתר אמר רב חייא בר אבין אמר שמואל:										■	קכט.
למאי הלכתא?	הקיז דם ונצטנן - עושין לו מדורה אפילו בתקופת תמוז.										○	קכט.
למאי הלכתא?	שמואל צלחו ליה תכתקא דשאגא										○	קכט.
למאי הלכתא?	רב יהודה צלחו ליה פתורא דיונה										○	קכט.
למאי הלכתא?	לרבה צלחו ליה שרשיפא.										○	קכט.

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-מפנין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והא קעבר מר משום (דברים כ) בל תשחית	ואמר ליה אביי לרבה:									‡		קכט.	
בל תשחית דגופאי - עדיף לי.	אמר ליה: [רבה]									◊		קכט.	
לעולם ימכור אדם קורות ביתו וקח מנעלים לרגליו, הקיז דם ואין לו מה יאכל - ימכור מנעלים שברגליו ויספיק מהן צרכי סעודה.	רב יהודה אמר רב:										■	קכט.	
מאי צרכי סעודה?											^	קכט.	
בשר	רב:									◆ !	◊	קכט.	
יין.	שמואל:									◆ !	◊	קכט.	
בשר, נפשא חלף נפשא.	רב:										■	קכט.	
יין, סומקא חלף סומקא.	שמואל:										■	קכט.	
שמואל ביומא דעבד מילתא עבדי ליה תבשילא דטחלי.	[שמואל]										○	קכט.	
רבי יוחנן שתי עד דנפיק תיהא מאוניה.	[רבי יוחנן]										○	קכט.	
ורב נחמן שתי עד דקפי טחליה.	[רב נחמן]										○	קכט.	
רב יוסף שתי עד דנפיק מריבדא דכוסילתא.	[רב יוסף]										○	קכט.	
רבא מהדר אחמרא בר תלתא טרפי.	[רבא]										○	קכט.	
אמר להו רב נחמן בר יצחק לרבנן: במטותא מיניכון, ביומא דהקוה אמרו לביתייכו: נחמן אקלע לגבן.	[רב נחמן בר יצחק]										○	קכט.	
וכולחו אפרומי אסירי, בר מהאי ערמה דשרי: מאן דעביד מילתא ולא אפשר ליה, לישקול זוזא מכא וליזיל לשב חנותא, עד דטעים שיעור רביעתא.											■	קכט.	
ואי לא - ליכול שב תמרי אוכמתא, ולישוף מישוא בצדיעה, וניגני בשמשא.											■	קכט.	
אבלט אשכחיה לשמואל דגני בשמשא.	[שמואל]										○	קכט.	
אמר ליה: חכימא דיהודאי! בישא מי הוי טבא?											○	קכט.	
אמר ליה: יומא דהקוה הוא.	[שמואל]										○	קכט.	
ולא היא, אלא: איכא יומא דמעלי בה שמשא בכוליה שתא - יומא דנפלה ביה תקופת תמוז, וסבר: לא איגלי ליה.											■	קכט.	
(היקיל ברוח טעמא שהה סימן)												◊	קכט.
כל המקיל בסעודת הקזת דם - מקילין לו מזונותיו מן השמים. ואומרים: הוא על חייו לא חס, אני אחוס עליו?	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											■	קכט.
האי מאן דעביד מילתא לא ליתב היכא דכריך זיקא, דילמא שפי ליה אומנא ומוקים ליה ארביעתא, ואתי זיקא ושאיף מיניה - ואתי לידי סכנה.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											■	קכט.
שמואל הוה רגיל ועבד מילתא בביתא דשב לביניא ואריחא. יומא חדא עבד, וארגיש בנפשיה. בדק, וחסר חד אריחא	[שמואל]										○	קכט.	
האי מאן דעביד מילתא - ליטעום מידי והדר ליפוק, דאי לא טעים מידי, אי פגע בשכבא - ירקא אפיה, אי פגע במאן דקטל נפשא - מית, אי פגע בדבר אחר - קשה לדבר אחר.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											■	קכט.
האי מאן דעביד מילתא - לישחי פורתא והדר ליקום.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											■	קכט.
חמישה דברים קרובין למיתה יותר מן החיים, ואלו הן: אכל ועמד, שתה ועמד, ישן ועמד, הקיז דם ועמד, שימש מטתו ועמד.	דאמר מר:											■	קכט.
פורסא דדמא - כל תלתין יומין. ובין הפרקים - ימעט, ובין הפרקים - יהזור וימעט.	שמואל:											■	קכט.
פורסא דדמא - חד בשבתא, ארבעה ומעלי שבתא. אבל שני וחמישי - לא	ואמר שמואל:											■	קכט.
מי שיש לו זכות אבות - יקיז דם בשני ובחמישי, שבת דין של מעלה ושל מטה שוין כאחד.	דאמר מר:											■	קכט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator										
שבת-מפנין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קט:
בתלתא בשבתא מאי טעמא לא - משום דקיימא ליה מאדים בווי											■ ■	קט:
מעלי שבתא נמי קיימא בווי									⚡		◇	קט:
כיון דדשו ביה רבים - (תהלים קטז) שומר פתאים ה'.									!		◇	קט:
ארבעה דהוא ארבעה, ארבעה דהוא ארביסר, ארבעה דהוא עשרים וארבעה, ארבעה דליכא ארבע בתריה - סכנתא.	שמואל:										■ ◇	קט:
ראש חודש ושני לו - חולשא, שלישי לו - סכנה מעלי יומא טבא - חולשא, מעלי יומא דעצרתא - סכנתא. וגזרו רבנן אכולהו מעלי יומא טבא משום יומא טבא דעצרת דנפיק ביה זיקא ושמיה טבוה. דאי											■ ◇	קט:
אכל חטה והקזו דם לא הקזו אלא לאותה חטה והני מילי - לרפואה, אבל לאוקולי - מיקיל.	שמואל:										■ ◇	קט:
המקזו דם, שתייה - לאלתר, אכילה - עד חצי מיל.											■ ◇	קט:
שתייה לאלתר מעלי, אבל בתר הכי - קשי, או דילמא: לא קשי ולא מעלי?	איבעיא להו:										^ ◇	קט:
תיקו.											■	קט:
אכילה עד חצי מיל הוא דקמעלי, הא בתר הכי ומקמי הכי - קשי, או דילמא: לא קשי ולא מעלי?	איבעיא להו:										^ ◇	קט:
תיקו.											■	קט:
מכריו רב: מאה קרי - בוזא, מאה רישי - בוזא, מאה שפמי - ולא כלום.	[רב]										■ ◇	קט:
אמר רב יוסף: כי הוינן בי רב הונא, יומא דמפגרי ביה רבנן אמרי האיידנא יומא דשפמי הוא ולא ידענא מאי קאמרי.	[רב יוסף]										○	קט:
וקושרין הטבור.											■	קט:
קושרין הטבור	תנו רבנן: [ת"ק]										■ ◇	קט:
אף חותכין, וטומנין השליא כדי שיחם הולד.	רבי יוסי:										■ ◇	קט:
בנות מלכים טומנות בספלים של שמן, בנות עשירים בספוגים של צמר, בנות עניים במוכין.	רבן שמעון בן גמליאל:										■ ◇	קט:
הלכה כרבי יוסי.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:										■ ◇	קט:
מודים חכמים לרבי יוסי בטבור של שני תינוקות שחותכין, מאי טעמא - דמנתחי אהודי.	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:										■ ◇	קט:
כל האמור בפרשת תוכחה עושין לחיה בשבת, שנאמר (יחזקאל טז) ומולדותיך ביום הולדת אותך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת.	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:										■ ◇	קט:
ומולדותיך ביום הולדת - מכאן שמילדים את הולד בשבת											■ ■	קט:
לא כרת שרך - מכאן שחותכין הטבור בשבת											■ ■	קט:
ובמים לא רחצת למשעי - מכאן שרוחצין הולד בשבת											■ ■	קט:
והמלח לא המלחת - מכאן שמולחין הולד בשבת											■ ■	קט:
והחתל לא חתלת - מכאן שמלפפין הולד בשבת.											■ ■	קט:
הדרן עלך מפנין											◇	